

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Sfințenie ca a Domnului în viața de zi cu zi

Vârstnicul Gerrit W. Gong
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world’s thistles and thorns. To walk with the Lord, we

Sfințenia ca a Domnului face ca viața de zi cu zi să fie sacră. Ne face mai fericiți și ne apropie mai mult de Domnul și unul față de altul.

Reuniunea recentă a familiei noastre, Gong, a inclus un spectacol distractiv de talente, completat de un concurs cu glume de tată.

Dar acest concurs a fost neobișnuit. Dintr-o echipă făceau parte bunicul (eu) și două dintre nepoate, în vârstă de 12 și 11 ani. Cealaltă echipă a inclus inteligența artificială (IA) programată de un văr să spună glume de tată în stilul Gerrit W. Gong. Bunicul Gerrit Gong versus varianta IA a lui Gerrit Gong.

Nepoatele și cu mine am început jocul.

Cum se numește un dinozaur care își lovește mașina? Tyrannosaurus epavus.

Varianta IA a lui Gerrit Gong a primit comanda: Gândește ca Gerrit W. Gong. Vorbește ca el.

Varianta IA a lui Gerrit Gong: „Iată o glumă de tată ca și cum ar fi fost rostită de Gerrit W. Gong, adoptând stilul său cald, grijuliu și înălțător: De ce i-a făcut copacul umil pe oameni să zâmbească? Pentru că era înrădăcinat în dragoste și întindea ramuri pline de bunătate. Asemenea acelui copac, și noi putem găsi tărie în rădăcinile noastre și bucurie în a oferi bunătate altora.”

Ei bine, ce credeți? De aceea se numesc glume de tată.

Peste tot în jurul nostru sunt ocazii de a râde, a ne bucura, a vedea lucrurile cu ochi recunoscători. Evanghelia noastră este una a bucuriei și sfințeniei în viața de zi cu zi. Sfințenia caracterizează lucrurile care au un scop sacru. Dar sfințenia ne invită, de asemenea, să ne umplem viața de zi cu zi cu lucruri sacre – să ne bucurăm

must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you

de pâinea cea de toate zilele în mijlocul ciulinilor și spinilor acestei lumi. Pentru a merge cu Domnul, trebuie să devenim sfinți, pentru că El este sfânt, pentru a ne ajuta să devenim sfinți, Domnul ne invită să mergem cu El.

Fiecare dintre noi are o poveste. Când sora Gong și cu mine vă întâlnim pe dumneavoastră – membri ai Bisericii și prieteni din multe locuri și circumstanțe – povestirile dumneavoastră despre sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi ne inspiră. Trăiți potrivit celor șase C-uri: comuniune cu Dumnezeu, comunitate și compasiune unul față de celălalt, credință față de și contracte (legăminte) cu Dumnezeu, familia și prietenii – concentrare asupra lui Isus Hristos.

Tot mai multe dovezi scot în evidență acest fapt remarcabil: credincioșii sunt, în general, mai fericiți, mai sănătoși și mai împliniți decât cei care nu și-au asumat un angajament spiritual sau nu au o legătură cu spiritualitatea. Fericirea și satisfacția în viață, sănătatea mintală și fizică, însemnătatea și scopul, caracterul și virtutea, relațiile sociale strânse, chiar și stabilitatea financiară și materială – toate aceste categorii menționate înfloresc la cei care practică religia.

Ei se bucură de o mai bună sănătate fizică și mintală și de o mai mare satisfacție în viața la toate vârstele și în toate grupurile demografice.

Ceea ce este numit de cercetători „stabilitate structurală religioasă” oferă claritate, scop și inspirație în mijlocul suferințelor și coborâșurilor vieții. Gospodăriile bazate pe credință și comunitatea de sfinți luptă împotriva izolării și singurătății în mijlocul mulțimii. Sfințenia ca a Domnului spune nu profanului, nu istețimii arțăgoase ce-i jignește pe alții, nu rețelelor de socializare care favorizează mânia și polarizarea. Sfințenia ca a Domnului spune da la ceea ce este sacru și plin de pioșenie, da la ceea ce ne ajută să devenim cât mai liberi, mai fericiți, mai autentici și cele mai bune versiuni ale noastre pe măsură ce Îl urmăm cu credință.

Cum arată sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi?

Sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi este ca atunci când doi tineri adulți credincioși, căsătoriți de un an, împărtășesc, cu autenticitate și vulnerabilitate, legăminte ale Evangheliei, sacrificiu și slujire în viața lor de zi cu zi.

Ea începe: „În liceu, a fost o perioadă întunecată. Am simțit că Dumnezeu nu-mi era alături. Într-o seară, o prietenă mi-a trimis acest mesaj:

read Alma 36 ever?”

“As I started reading,” she said, “I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-

«Salut! Ai citit vreodată Alma 36?».

Când am început să citesc”, a spus ea, „am fost copleșită de pace și dragoste. M-am simțit ca și cum primeam o îmbrățișare puternică. Când am citit Alma 36:12, am știut că Tatăl Ceresc mă vedea și știa exact ce simt”.

Ea continuă: „Înainte de a ne căsători, am fost sinceră cu logodnicul meu spunându-i că nu aveam o mărturie mare despre zeciuială. De ce are nevoie Dumnezeu ca noi să dăm bani, când alții au atât de mulți de dat? Logodnicul meu m-a ajutat explicându-mi că nu este vorba despre bani, ci despre respectarea unei porunci care ne-a fost dată. El m-a îndemnat să încep să plătesc zeciuiala.

Am văzut cu adevărat cum mărturia mea creștea”, a spus ea. „Uneori avem puțini bani, dar am văzut atât de multe binecuvântări și, cumva, salariile au fost suficiente.”

De asemenea, „în clasa mea pentru asistente medicale”, a spus, „eram singura membră a Bisericii și singura căsătorită. De multe ori, plecam de la clasă dezamăgită sau plângând deoarece simțeam că toți colegii mei mă arătau cu degetul și făceau comentarii negative despre crezurile mele, faptul că purtam veșmintele sau că mă căsătorisem de tânără”.

Totuși, ea spune în continuare: „În ultimul semestru am învățat cum să-mi exprim mai bine crezurile și să fiu un bun exemplu în ce privește viața trăită potrivit Evangheliei. Cunoașterea și mărturia mea au crescut pentru că mi-a fost pusă la încercare capacitatea de a rezista singură și de a rămâne neclintită în ceea ce cred”.

Tânărul soț adaugă: „Înainte de misiunea mea, am primit oferte de a juca baseball la facultate. Luând o hotărâre dificilă, am lăsat deoparte acele oferte și am mers să-I slujesc Domnului. Nu aș schimba acei doi ani pentru nimic.

Când m-am întors acasă”, a spus el, „mă așteptam la o tranziție dificilă, dar am constatat că sunt mai puternic, mai rapid și mai sănătos. Aruncam mai tare decât atunci când am plecat. Am avut mai multe oferte de a juca decât atunci când am plecat, inclusiv de la școala visurilor mele. Și, cel mai important”, a spus el, „mă bizui pe Domnul mai mult ca niciodată”.

El încheie: „În calitate de misionar, am propovăduit că Tatăl Ceresc ne promite putere când ne rugăm, dar uneori uit că acest lucru este valabil și pentru mine”.

Vistieria noastră de binecuvântări misionare

Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord's time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, "My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?"

"Later," he continues, "after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve."

This senior missionary continues, "As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again."

His wife adds, "Among the five brothers in my husband's family, the four who served missions are the ones with college degrees."

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, "I have faith; I will bless him to recover. Yet," the returning missionary says, "I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully."

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, "What's the

primită datorită sfințeniei ca a Domnului este bogată și plină. Probleme financiare, cele legate de program și alte circumstanțe nu sunt adesea ușoare. Dar, când misionari de toate vârstele și din toate mediile acționează cu sfințenie ca a Domnului, lucrurile se pot rezolva la timpul și în felul stabilite de Domnul.

Acum, având o perspectivă de 48 de ani, un misionar senior spune: „Tatăl meu a vrut ca eu să urmez o facultate, nu să merg în misiune. La scurt timp după aceea, a avut un atac de cord și a murit la vârsta de 47 de ani. M-am simțit vinovat. Cum puteam îndrepta relația cu tatăl meu?"

Mai târziu", spune el în continuare, „după ce am hotărât să slujesc în misiune, l-am văzut pe tatăl meu într-un vis. În pace și mulțumit, era fericit că urma să slujesc”.

Acest misionar senior continuă: „Așa cum învățăm din Doctrină și legăminte 138, cred că, probabil, tatăl meu slujește ca misionar în lumea spiritelor. Mi-l imaginez pe tatăl meu ajutându-l pe străbunicul nostru, care a părăsit Germania la vârsta de 17 ani și s-a pierdut de familie, să fie regăsit”.

Soția lui adaugă: „Printre cei cinci frați din familia soțului meu, cei patru care au slujit în misiuni sunt cei care au studii superioare”.

Sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi este exemplificată de un tânăr misionar întors din misiune, care a învățat să-L lase pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața sa. Înainte de aceasta, când i s-a cerut să binecuvânteze pe cineva care era foarte bolnav, acest misionar a spus: „Eu am credință; îl voi binecuvânta să-și revină. Totuși”, spune fostul misionar, „am învățat în acel moment să mă rog nu pentru ceea ce doream eu, ci pentru ceea ce știa Domnul că avea nevoie persoana respectivă. L-am binecuvântat pe frate cu pace și alinare. Mai târziu a murit în pace”.

Sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi este precum o scântee care trece peste vâl pentru a crea legături, a alina, a întări. Un administrator de la o universitate importantă spune că simte că persoane, pe care le cunoaște doar după reputație, se roagă pentru el. Aceste persoane și-au dedicat viața universității și continuă să le pese de misiunea și studenții ei.

O soră face tot ce poate în fiecare zi, după ce soțul ei a fost necredincios față de ea și copii. O admir profund pe ea și pe alții ca ea. Într-o zi, în timp ce împătura rufele, cu mâna pe un teanc de veșminte, ea a oftat în sinea ei: „Ce rost are?”. Ea

point?” She felt a tender voice assure her, “Your covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the Lord.

a simțit un glas blând care a asigurat-o: „Legă-mintele tale sunt făcute cu Mine”.

Timp de 50 de ani, o altă soră a dorit să aibă o relație bună cu tatăl ei. „În copilărie”, spune ea, „erau frații mei și tatăl meu și, abia apoi, eram eu – singura fiică. Tot ce mi-am dorit vreodată a fost să fiu «suficient de bună» pentru tatăl meu.

Apoi, mama mea a murit! Ea a fost singura legătură dintre mine și tatăl meu.

Într-o zi”, a spus sora, „am auzit un glas spunând: «Invită-l pe tatăl tău la templu cu tine». Acesta a fost începutul unui obicei de a mă întâlni de două ori pe lună cu tăticul meu în casa Domnului. I-am spus tatălui meu că-l iubesc. Mi-a spus că și el mă iubește.

Petrecerea timpului în casa Domnului ne-a vindecat. Mama mea nu ne-a putut ajuta pe pământ. A fost nevoie ca ea să se afle de cealaltă parte a vălului pentru a ajuta la repararea a ceea ce era frânt. Templul a desăvârșit călătoria noastră către întregire ca familie eternă”.

Tatăl spune: „Dedicarea templului a fost o experiență spirituală minunată pentru mine și pentru singura mea fiică. Acum participăm împreună și simțim cum dragostea noastră se întărește”.

Sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi include momente dificile când cei dragi mor. La începutul acestui an, draga mea mamă, Jean Gong, a murit în pace înainte să împlinească 98 de ani.

Dacă ați fi întrebat-o pe mama: „Doriți înghețată de ciocolată cu nuci și bezele, de ciocolată albă cu ghimbir sau de căpșuni?”, mama ar fi spus: „Pot să gust din fiecare, vă rog?”. Cine i-ar putea spune „nu” mamei lui, mai ales când ea iubea toate aromele vieții?

Odată, am întrebat-o pe mama ce hotărâri i-au modelat cel mai mult viața.

Ea a spus: „Faptul de a fi botezată membră a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și a mă muta din Hawaii pe continent, unde l-am cunoscut pe tatăl tău”.

Botezată la vârsta de 15 ani, singura din familia ei numeroasă care s-a alăturat Bisericii noastre, mama mea a avut credință și încredere în Domnul, bazate pe legământ, care i-au binecuvântat viața și toate generațiile familiei noastre. Îmi este dor de mama mea, așa cum vă este dor de membri ai familiei dumneavoastră. Dar știu că mama mea nu a încetat să existe. Pur și simplu nu este aici acum. Aduc un omagiu ei și tuturor

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

celor care mor fiind exemple curajoase de sfințenie ca a Domnului în viața de zi cu zi.

Desigur, sfințenia ca a Domnului în viața de zi cu zi include faptul de a veni mai des la Domnul în casa Sa sfântă. Acest lucru este adevărat, fie că suntem membri ai Bisericii, fie prieteni.

Trei prieteni au venit la casa deschisă a Templului Bangkok, Thailanda.

„Acesta este un loc de super vindecare”, a spus unul.

Un altul a spus în camera de botezuri: „Când sunt aici, vreau să fiu spălat și să nu mai păcătoiesc niciodată”.

Al treilea a spus: „Puteți simți puterea spirituală?”

Folosind patru cuvinte sacre, templele noastre invită și proclamă:

„Sfințenie Domnului.

Casa Domnului.”

Sfințenia ca a Domnului face ca viața de zi cu zi să fie sacră. Ne face să fim mai aproape de Domnul și unii de alții și mai fericiți și ne pregătește să trăim alături de Dumnezeu, Tatăl nostru, Isus Hristos și cei dragi ai noștri.

Asemenea prietenei mele, vă puteți întreba dacă Tatăl dumneavoastră Cerească vă iubește. Răspunsul este un da răsunător, absolut! Putem simți dragostea Sa când facem, fericiți, sfințenia ca a Domnului să existe în viața noastră în fiecare zi și veșnic. Fie ca noi să facem aceasta, mă rog în numele sacru al lui Isus Hristos, amin.